

Izhaja vsak dan zjutraj razven v ponedeljkih in dnevih po praznikih. Posamezna številka Din 1.—, lanskolletne 2.—; mesečna naročnina Din 20.—, za tujino 30.—. Uredništvo v Ljubljani, Gregorčičeva 23. Telefon uredništva 80-70, 80-69 in 30-71.

Jugoslovan

Rokopisov ne vračamo. Oglas po tarifi in dogovoru.

Uprava
Ljubljana, Gradišče 10, tel. 30-68.
Podružnica v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 24, tel. 29-60.
V Celju: Slomškov trg 4.
Pošt. ček. rač.: Ljubljana 15.621.

Št. 258

Ljubljana, sredo, dne 4. novembra 1931

Leto II.

Odločilni dnevi pred veliko zmago

Vsak Jugoslovan mora storiti svojo dolžnost do naroda in države

Samo štirje dnevi nas ločijo še od volitev. *Te štiri dni je treba do skrajnosti izkoristiti!*

Nobeni izgovori in nobena opravičila ne veljajo več, ker domovina kliče!

Domovina kliče na plan vse Jugoslovane, da *pred vsem svetom javno in glasno izpovedo svoje jugoslovansko prepričanje in svojo udanost jugoslovanski državi.*

Domovina kliče, ker morajo biti nedeljske volitve tako *mogočna manifestacija jugoslovanske zavesti*, da bo dobila tujina spoštovanje pred njo.

Tako silna mora biti *jugoslovanska sloga* dne 8. novembra, da ne bo tujca, ki se ne bi zavedal, da je v odločilnih in važnih trenutkih *jugoslovanski narod ena sama in neločljiva celota.*

Domovina kliče, ker volitve morajo *dvigniti ugled vse Jugoslavije*, ker je to tudi gospodarski interes vseh nas.

Zato pa na delo in *vsa narodna društva ter vse narodne organizacije* morajo v teh štirih dnevih do konca izvesti agitacijo v svojih vrstah, da ne bo *niti enega člana*, ki ne bi šel na volišče!

To pa tudi zategadelj, da se *nikdar več ne povrnejo stari strankarski časi*, ko zaradi večnih preprirov sploh ni bilo mogoče nobeno pozitivno delo.

Samo še štirje dnevi in *ti zadnji dnevi so odločilne važnosti!* Zato vsi pomnožite agitacijo in stopnjajte volivno delo!

Domovina kliče — in slab Jugoslovan, pa tudi slab Slovenec, ki bi preslišal ta klic!

Francija za trajen sporazum z Nemčijo

Londonski »Times« o važnosti Lavalovega obiska v Ameriki - Washingtonski dogovor je dal Franciji proste roke - Novi sporazum z Nemčijo mora odpraviti obsovaženo besedo »reparacije«

London, 3. novembra. AA. Današnje »Times« komentirajo v uvodniku važnost Lavalovega poseta v Washingtonu. List poudarja, da Laval po sestankih s predsednikom Hooverom in Stimsonom natančno ve, pri čem da je. Sedaj ima proste roke in bo skušal skleniti z Nemčijo na temelju haaške ali pa versailleske pogodbe trajen sporazum.

Vrhu tega je dal jasno razumeti, da bo posvetil sedanjim gospodarski krizi primerno pozornost. Laval se zaveda, da Nemčija prihodnjega julija prav gotovo ne bo mogla v polni meri izplačati odgođenih reparacijskih dolgov.

Pariz, 3. novembra. AA. Predsednika vlade Laval so po prihodu v Pariz pozdravili na postaji ministri, visoki uradniki ministrstev in ogromna množica meščanov. Množica je priredila Lavalu navdušene ovacije.

Manifestacije za predsednika francoske vlade so se ponovile na vsej poti s postaje do ministrstva notranjih zadev. Tu je Laval izjavil novinarjem:

Zadovoljen sem s svojim potovanjem. Popoldne ob 16. uri bom obiskal predsednika republike Doumera.

Pravim in ponavljam, da upam, da moja pot ni bila zaman.

Pariz, 3. novembra. AA. Tukajšnji poli-

tični krogi pričakujejo z velikim zanimanjem izjave predsednika francoske vlade Laval, ki jih bo dal pred odbori in parlamentom. Parlament se sestane 12. ali 17. novembra.

Lavalove izjave ne bodo mogle izpremeniti sedanjega položaja vlade, ker je večina radikalnih socialistov zadovoljna z okrožnimi volitvami in je zato ta skupina sklenila, da bo ostala še naprej v opoziciji, tako da bo mogla s socialisti nastopiti proti vladi aprila meseca 1932, ko bodo nove parlamentarne volitve.

Pariz, 3. novembra. AA. Predsednik francoske vlade Laval je danes na seji ministrskega sveta poročal o svojih razgovorih s predsednikom ameriških Združenih držav Hooverom.

Pariz, 3. novembra. n. Danes popoldne je ministrski predsednik Laval sprejel nemškega poslanika von Hoescha, ki se je bil predpoldne vrnil iz Berlina. Napram novinarjem je Laval dementiral vesti, ki so se včeraj kolportirale glede predstoječe konference nemških upnikov v Biarritzu.

Ceprav v Washingtonu ni prišlo do končnega sporazuma, se v političnih krogih misli, da je Hoover francosko stališče glede rešitve evropskih vprašanj simpatično vzel na znanje, tako da bo mogel Laval v tem pravcu začeti svojo akcijo, ne da bi

se bal kakih pomislekov od strani Amerike. Današnjemu dnevu se v političnih krogih pripisuje velik pomen.

»Petit Journal« piše z ozirom na predstoječa francosko-nemška pogajanja, da se morajo najti sredstva za odplačevanje posameznih dolgov v roku, ki ne bo niti prekratek, pa tudi ne predolg. Na drugi strani pa se mora poizkusiti izvesti konverzijo nezaščitenih delov reparacij po Youngovem načrtu. V prvi vrsti pa mora izgniti besedo »reparacije«, ki je že preveč obsovažena pri Nemcih. V to svrhu ne bo potrebna niti revizija mirovnih dogovorov, niti revizija Youngovega načrta.

Izgleda, da so Amerikanci simpatično sprejeli začetek nove dobe v likvidaciji vojnih dolgov. Amerika pričakuje od Francije, da ta takoj začne z inicijativo. »Journal« piše dalje, da more sedaj Francija zapustiti svoje dosedanje obrambno stališče in nastopiti z inicijativo.

Romunski kralj o krizi poljedelstva

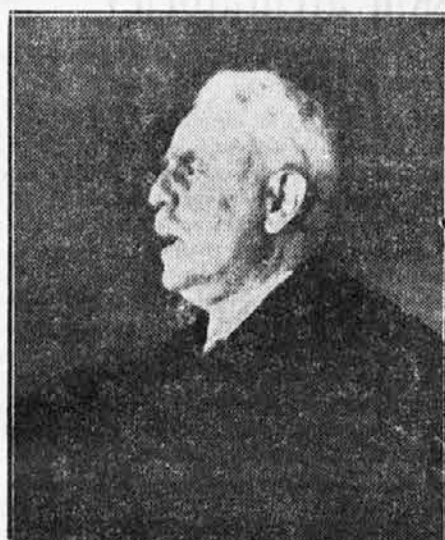
Bukarešta, 3. novembra. AA. Rador poroča: Kralj Karol je imel o priliki otvoritve akademskega tečaja za proučevanje kmetijstva govor, v katerem je izrekel priznanje poljedelstvu. Kralj je v svojem govoru zlasti naglasil, da je on osebn poljedelec in da z živim zanimanjem spremlja poljedelske probleme sploh.

Dalje je kralj priporočil, naj se ustanove društva malih posestnikov, ki naj bi olajšala smoteno eksploatacijo, organizirala kupovanje poljskega orodja in strojev in prodajo poljskih pridelkov.

»Se neki drugi vznemirjajo problem je«, je poudaril kralj. »To je problem kmetijskih dolgov, toda zagotoviti vam smem, da se jaz in moja vlada brigamo za to, da se olajša položaj tistim poljedelcem, ki se nahajajo v velikih težkotah.«

Velika volilna zmaga bolgarske vladne koalicije

Sofija, 3. novembra. n. Po vesteh bolgarske agencije so se vršile včeraj občinske volitve v 19 mestih in preko 900 občinah. Potekle so popolnoma v miru in brez vsakih večjih incidentov. Minister notranjih zadev je izjavil, da je vladni blok šel na volitve popolnoma solidaren in da dosednji rezultati volitev kažejo, da je vlada povsod, izvenzemsi mesto Burgas, dobila okoli 73 odstotkov glasov. Značilno je, da je število komunističnih glasov napram preteklim volitvam sedaj zelo nazadovalo, ravnotako tudi Demokratiški Zgovor. Narodni blok je dobil 1/4 milijona glasov, komunisti 50.000, Demokratiški Zgovor 31.500. Cela opozicija je dobila okoli 27 odstotkov vseh oddanih glasov.

Milutin Stanojević, predsednik Trgovske zbornice v Beogradu in tretji kandidat na listi predsednika vlade za Beograd, Pančevo in Zemun.

Nikdar več bivših zagriženih strankarskih bojev!
Zato dne 8. novembra vsi na volišče!

Skrb Nj. Vel. kraljice za revne otroke

Beograd, 3. novembra. I. Odkar se je Nj. Vel. kraljica Marija vrnila v Beograd, je nadaljevala svojo že običajno skrb za vse one, ki so v bedi, posebno pa za siromašne šolske otroke. Nj. Vel. kraljica je dovolila, da se njena podpora, ki jo stalno daje preko šolske poliklinike v Beogradu, takoj porabi za obleko 60 šolskim otrokom. Otroci dobe nove obleke za svojo slavo, ki jo bodo praznovali hkrati s protektorjem princem Andrejem 13. decembra t. l. Otroci bodo dobili obleko, toplo perilo, nogavice, čevlje, čepice itd.

Naš pristanek na premirje v oboroževanju

Beograd, 3. novembra. AA. Na septembarskem zasedanju skupščine Društva narodov je bila sprejeta resolucija, ki poziva vse države, da glede na bližajočo se razorožitveno konferenco sprejmejo s 1. novembrom 1931 oborožitveno premirje za leto dni. Minister zunanjih zadev je poslal 29. oktobra t. l. generalnemu tajniku Društva narodov pismo, ki mu je dodal to-le izjavo kraljevske vlade:

»Vlada kraljevine Jugoslavije je sprejela na znanje poročilo o resoluciji skupščine Društva narodov z dne 29. septembra 1931, nanašajoče se na oborožitveno premirje za leto dni, in izjavlja, da se bo, počenši s 1. novembrom 1931 pa do 31. oktobra 1932 vzdržala povečanja vsakega stavka petega odstavka petega oddelka tega poročila (uradni dokument 93-1931-11 z dne 29. septembra 1931). Tako n. pr. kraljevska vlada smatra, da se to premirje ne nanaša na normalno izvršitev njenega ladijskega programa. Glede na to, da predstavlja jugoslovanska mornarica zdaj silo, ki je daleč pod vsako omejitvijo, ki bi jo razorožitvena konferenca mogla postaviti, izhaja, da se s konstruccijami, predvidenimi za dobo, o kateri je tu govora, in ki so zelo skromne, ne bi storile nikake derogacije od sprejetega premirja.«

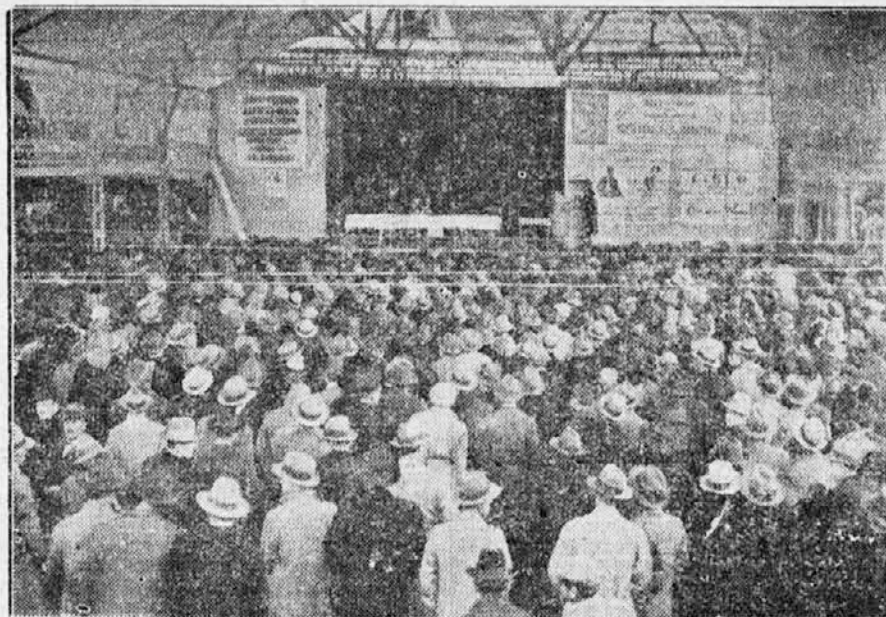
Pogreb pok. dr. Mergentalerja

Beograd, 3. novembra. AA. Pogreb pokojnega dr. Pavla Mergentalerja, 4. namestnika starešine Saveza Sokola kraljevine Jugoslavije, bo v četrtek 5. t. m. v Osijeku.

Izdatna pomoč prebivalstvu pasivnih krajev

Beograd, 3. novembra. AA. Centralni narodni odbor Rdečega križa je do 2. novembra t. l. poslal krajem, ki so trpeli po suši, te le podpore:

v zetsko banovino 13 in pol vagona koruze, 1 vagon sena in 2565 vreč;
v primorsko banovino 13 in pol vagona koruze, 3 vagone pšenice in 1 vagon pšenične moke;
1 vagon otrobov, 2 in pol vagona raznih življenskih potrebščin, 1 vagon sena in slame in 2035 vreč;
v vrbasko banovino 4 vagone koruze, 2 vagona pšenice, po 1 vagon sena in slame in 540 vreč;
v savsko banovino 1 vagon koruze, po 1 vagon sena in slame in 135 vreč.

Z volilnega boja v Beogradu.

Slika z velikega shoda, ki so ga priredili v nedeljo kandidati za Beograd, Pančevo in Zemun, ministra dr. Kosta Kumanudji in Boža Maksimović in predsednik Zbornice Milutin Stanojević.

Al Jennings:

Pesnik in bandit

S spoštljivostjo, kakršna pritiče kraljici, se je Porter poklonil pred njo in se nasmešnil nazaj. Drža Španca je v tistem trenutku postala nekam toga, toda z nobeno potezo v obrazu ni trenil. Precej sem vedel, da se ta afera ne bo končala kar tako.

— Bill, napak ravnaš. Zdražbo delaš med temi ljudmi, sem mu dejal.

— Polkovnik, jaz mislim, da bi to samo malo življenja prineslo v ta večer.

Njegov mirni nekam zadušeni ton ni niti malo izdajal njegove razposajene razpoložljivosti.

— Gospod, kakor vidim, ste tujec pri nas, naju je tedaj nekdo ogovoril z glasom, ki je bil poln in voljan kakor maslo.

Bil je don. Njegov smehlaj bi bil za vsakogar zadoštno svarilo, samo za Billa Porterja ne.

— Naši običaji vam niso znani. Žal mi je, da vas nimam čast poznati. Če bi vas poznal, bi mi bilo, v veliko radost, da vas senjoriti predstavim. Toda ker še nisem imel te časti, vas lahko samo prosim, da poslej moji nevesti ne posvečate nobene pozornosti več.

Njegova angleščina je bila čudovita. Poklonil se je in zložno odšel. S svojim plemenitim načinom me je popolnoma osvojil. Hočeš nočeš sem ga moral sam pri

26

sebi primerjati s tistimi ploskonogimi, denarja lakomnimi hribovci, ki ponavadi polnijo ameriške plesne dvorane. Poln spoštovanja sem bil pred tem Kastilijancem. No, Porterja ni njegova zahteva napravila niti najmanjšega vtisa.

Vrsta plesalcev se je spet pomikala mimo. Jaz ne vem, kakšen vrage je zlezel dekletu v glavo. Bilo je, kakor da se med Porterjem in njo pretaka električna struja. Ko je plesala mimo, je svojo mantiljo spustila na tla — tako lagodno in spretno, da niti njen don ni zapazil.

Porter se je sklonil, pobral mantiljo, jo trenutek pridržal pri sebi in šel potem polagoma za parom. Senjoriti je vrgel viteško drzen pogled, se priklonil in ji sam vrnil ogrinjalec.

— Senjorita, to ste vi izgubili, kaj ne? je dejal.

Vzela je in se smehljala. Nikoli ni bil Bill Porter sijajnejši, čarobnejši kakor tisti večer.

— No, zdaj si pa lepega vrage skuhal, sem ga tiho pozdravil, ko se je vrnil.

Španski običaj zahteva, da moraš izročiti donu, kar je namenjeno njegovi senjoriti. On se ti potem zahvali v njenem imenu.

— No, jaz sem v svojem življenju skuhal tudi že kaj drugega kakor tole nocoj.

Bilo je kakšnih deset minut nato. Nobeden od naju ni videl dona prihajati, dokler ni kakor tiger stal tik pred Porterjem. Z bliskovitim zamahom je s ploško roko udaril Porterja naravnost v obraz.

Udarec je prišel tako nenadoma in je bil tako divje besen, da je Porterja vrglo proti steburu. Don je stopil nazaj in si poln zaničevanja obrisal roko. Ljudje so brez besede stali okrog in strmeli nad to nezaslišano žalitvijo distingviranega tujca.

Vse skupaj je trajalo en sam hip. Porter je planil pokonci, s svojimi širokimi pleči je sunil naprej, njegov obraz je bil ves rdeč od togote. Na njegovem licu so se pokazale štiri blede proge kakor štirje dolgi beli mehurji. Na tem pozorišču najbolj izbrane kulture se je naenkrat razpalila divjina pragozda.

Porter je planil na dona in je kakor besen bik tolkel na levo in na desno okrog sebe.

Španec se je vrgel proti njemu in ga zajel okrog pasu. Nekaj je zablisnilo v zraku, še tisti hip je bilo njegovo bodalo naperjeno naravnost na Porterjevo grlo.

Šlo je za življenje — ali Španec ali Bill. Tedaj sem ustrelil donu naravnost v obraz.

Zategnjen pok je kakor dinamit odmeval po plesni dvorani. Don se je zgrudil naprej, Porter je obstal kakor okamenel, z obrazom, otrplim od strahu. Od vseh strani se je začul pritažen šepet. In ti glasovi so naenkrat vzkipeli v glasen protest.

S hotelskega hodnika sta dva moža planila proti nam in sta z rokami potiskala množico na levo in desno. Rektor me je zagrabil v svoje ogromne roke, kakor da sem majhna mačica. Frank je zgrabil Porterja in ga naglo izvlekel iz dvorane.

Samo še štirje dnevi

nas ločijo od volitev.

Zato pomnožite agitacijo,

zato stopnjajte delo, ker

8. november

mora biti

dan jugoslovanske zmage

Premagana puščava

Afrikanska puščava Sahara je veljala doslej kot popolnoma nedostopna pokrajina, kjer je v morju suhega peska zamiralo vsako življenje. Moderna tehnika pa se tudi pred Saharo ni ustavila in ni več daleč čas, ko bo Sahara izgubila ves svoj romantični čar in ko bomo potovali skozi Saharo in po njej tako kakor potujemo po drugih pokrajinah.

Sahara je bila doslej dežela brez vode, kjer je od žee pomrlo na tisoče ljudi in živali. Danes je pa Sahara že obilno preskrbljena z slatino in z vinom, tako da popotnik mirno potuje od enega konca puščave do drugega brez skrbi. To je omogočil avtomobil in pa radio. Kakor je pri nas avtomobil že skoraj popolnoma izpodrinil konje, tako je pregnal iz Sahare velblode.

Promet v puščavi vodita dve veliki francoski družbi. Potniki potujejo v velikih avtomobilih, ki jim nudijo vse udobnosti. Električni zračniki hladijo zrak, v določenih razdaljah pa so zgradili postaje, ki so napol trdnjave, napol pa moderni hoteli, kjer dobi potnik izvrstno hrano in evropsko urejeno sobo. Material za postaje pa so morali do zadnjega žeblija pripeljati v puščavo iz Evrope. Postaje so zložljive; v nekaj urah jih lahko podro in prepeljejo drugam, kjer jih zopet zložijo.

Za pot od južnega Alžira do reke Niger, ki meri nad 2000 kilometrov, potrebujejo 7 dni. Promet raste neprestano. L. 1920 so vozili potnike samo 4 avtobusi, danes pa jih vozi že 280, ki so lansko leto prepeljali nad 5000 potnikov. Na glavnih postajah imajo garaže, popravilnice in zaloge bencina. Ves material donajajo postajam posebni tovorni avtomobili.

Nekdaj so bile karavane, ki so potovale preko puščave, še v veliko večji nevarnosti kakor ladje na morju. Danes pa so vse postaje in vsi avtobusi opremljeni z radio-aparati, tako da je ponoči takoj pri rokah, čim se oglasi klic »na pomoč«. Celo progo pa stalno nadzirajo posebne straže, ki imajo na razpolago male avtomobile.

Upajo pa, da bodo počasi zgradili preko Sahare tudi železnico, za kar se že močno zanima francoski, pa tudi italijanski kapital. Železnica bi bila dolga 1800 kilometrov in bi vezala Sudan in ozemlje ob reki Kongo s severno Afriko. Računajo, da bi 5000 delavcev zgradilo na dan lahko po poldrug kilometer proge, tako da bi bila železnica gotova lahko vsaj v 4 letih. Vlake bi vozili bencinski motorji. Za razvoj cele Afrike bi bila ta železnica neizmerne važnosti, še večje pa za okrepitev francoskega gospodarstva nad severno Afriko.

Marička hoče biti kraljica

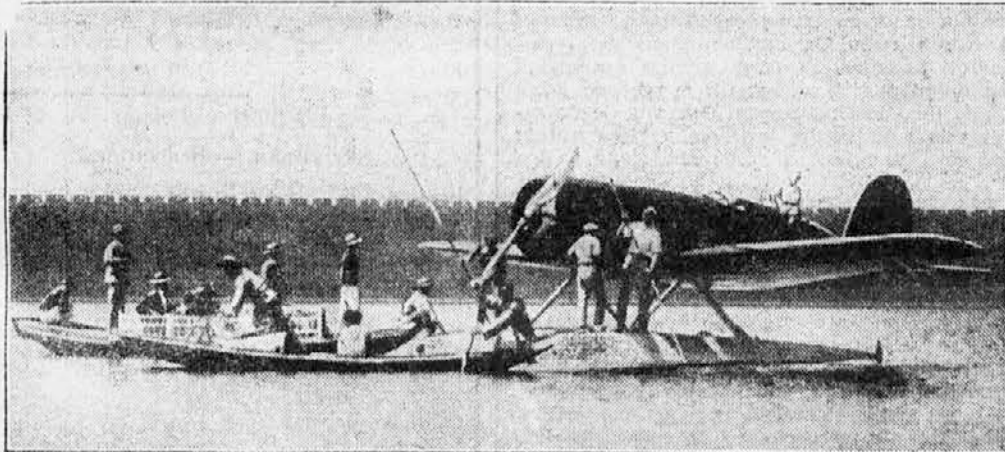
Na gledališču v ogrskem mestu Szegedinu poje lepa igralka Marička, doma nekje iz Poljskega. Zenska je baje jako lepa in pravijo, da je tudi še mlada in da odlično pleše. V sled teh svojih prednosti in sposobnosti je bila tudi izvoljena za »kraljico lepote« v mestu Szegedin.

Marička pa z naslovom »kraljica lepote« ni zadovoljna — njej se hoče višje. Zenska namreč trdi, da ima postavno pravico na pravni poljski prestol, češ da je direktna potomka kralja Stanislava I. Leščinskega, ki so ga Poljaki l. 1704. izvolili na pritisk švedskega kralja Karla XII. za poljskega kralja. Kraljevska slava te rodbine res ni dolgo trajala, ker je moral kralj Stanislav po zani nesrečni bitki pri Poltavi (1709) pobegniti iz dežele na Francosko. Tam je sicer postal tast francoskega kralja Lud-

vika XV. in je skušal priti zopet nazaj na poljski prestol s francosko pomočjo, toda Poljaki niso hoteli o njem nič vedeti.

Plesalka in igralka Marička pa je prepričana, da se ji bo še posrečilo uveljaviti njene pravice na poljski prestol. Szegedinski »fič-firiči« (postopači in postavači) so že ustanovili posebno društvo, ki bo podpiralo »pravice« njihove »kraljice lepote«. S kakšnimi sredstvi seveda, še ni znano — znano je pa to, da fič-firiči navadno nikdar nimajo denarja.

Igralka sama pa je že objavila svoj »program« v nekem budimpeštanskem listu. Delala bo, tako pravi tam, »za mir in slovo med narodi«. Ta »program« je sicer prav lep, samo nekoliko je že — star!

Letalec Lindbergh pomaga Kitajcem

Letalec Lindbergh se je postavil popolnoma v službo pomožnega odbora za one Kitajce, ki jim je povodenj odnesla vse njihovo premoženje.

Iznajditelj tanka — umrl v revščini

Friderik Viljem Goebel je iznašel tank, ki je igral v svetovni vojni odločilno vlogo. To dni je umrl v veliki revščini.

Učenjak na delu v višini 4100 metrov

Profesor dr. G. v. Salis pred šotorom na vhodu v »meniško špiljo« v višini 4100 metrov.

Tudi Berlin bo pomorsko mesto

Nedavno smo poročali, da namerava sovjetska vlada zgraditi ogromne prekope, ki naj bi spajali Moskvo s Crnim in z Vzhodnim morjem, tako da bi tudi večje ladje plule lahko naravnost do Moskve. S plovbnim načrtom se bavijo sedaj tudi Nemci, ki bi radi Berlin napravili za pomorsko mesto.

Načrt je sprožil lastnik neke velike ladjedelnice na Švedskem. Sprva so se v Nemčiji temu načrtu smejali, toda trdovratni Šved ni odnehal in je organiziral direktni promet po vodi iz skandinavskih dežel prav do Berlina. Promet vzdržuje neka 280-tonska motorna ladja. Ta

ladja prevaža iz Berlina naravnost v skandinavske dežele elektro in radio-materijal razne kovine, kemikalije in pletenine, iz skandinavskih dežel pa vozi v Berlin čreva, maslo, kože in slične poljedelske pridelke. Prevažajo pa tudi mnogo blaga za Češkoslovaško. Ta promet obkrožuje zadeva Hamburg in Lübeck, za berlinske trgovce pa ima ta promet znatno okrepitev s povečanjem prekopov, potem pa nameravajo direktni promet po vodi razširiti od Berlina ven tudi v Anglijo, Francijo, na Španjo in na Finsko.

Ponarejeni modni izdelki

Veliki pariški modni saloni imajo navado, da dajejo vštiti v obleko, ki jo imenujejo »model«, ozek trak z vlikanim znakom, ki služi potem kot dokaz, da je »model« res pristen in ne ponarejen. V Parizu se namreč bje leto za letom konkurenčni boj za »modele« in razni trgovci z oblekami in krojači in šivilje žrtvujejo veliko vsote za podkupovanje uslužbencev velikih trgov, da izvedo za najnovejše modne načrte in skrivnosti. Proti tem modnim vohunom so se hotele velike trgovce zavarovati ne samo s stroгим nadzorstvom svojega osebja, ampak tudi z vživanjem zgoraj omenjenih travkov. Prebrisani sleparji so pa kmalu prišli na to, da bi tudi oni lahko dajali delati take trakove in so to tudi napravili. Velike trgovce so za te manevre seveda tudi kmalu izvedele in so vso to sleparijo javile policiji. Policija je te dni res preiskala delavnice dveh tkalnic za trakove in je tam res našla na kupe travkov, ki so jih tkalnice prodajale modnim vohunom in vohunkam. Škoda, ki jo trpe vsled teh manipulacij velike modne trgovke, gre v milijone, ker so sleparili s travkovi že leta in leta.

Velike modne trgovke v Parizu so sedaj sklenile, da bodo kontrolne trakove opremljale s številkami, pa tudi od parlamenta bodo zahtevale poostreitev zakona o kaznih za industrijsko vohunjenje.

Pametni izreki

Tat je rekel umetniku na klavirju: »Da, mi smo mi, ki imamo dolge prste«.

Mi nosimo ure na verižicah, čas pa vseeno teče. Iz tega se vidi, da so verige odveč.

Vojske ni nikdar konec, samo mir se včasih znova začne.

Ko so delavci hodili še v šolo, niso nikdar zahtevali osemurnika.

Papir je brez dvoma iznajdba ljudstva, ker je tako potrpežljiv.

»Med nama povedano« pomeni vedno: vsem povedano.

V vsaki pisarni sede sotrudniki in so-lenuhi.

»No, sedaj sem pa bogat«, je rekel revež, ko je dobil protin.

»Kedaj naj se človek oženi?« — »Pozneje!«

Tudi danes še vidimo na ulicah 14- ali 15-letne dekline in fante, ki so si še ohranili svojo mladost.

Ura gre — zastavni listek pa ostane.

Če roka roko umiva, ostaneta navadno obe umazani.

Povej mi, kaj kadiš, in jaz ti povem, kaj potrebuješ.

Nova velika ladja

V Glasgowu grade novo veliko ladjo, ki bo baje prekašala po svoji velikosti vse dosedanje ladje. Grade pa novo ladjo v popolnoma zaprtim prostoru, tako da razun tam zaposlenih inženjerjev in delavcev nihče ne more dobiti o novi ladji nobenih podatkov. Le nekaj malega se je posrečilo zvedeti o novi ladji in to malenkost je objavil neki londonski list. Tam bebemo, da bo nova ladja dolga 320 metrov, vode pa bo odrivala 84.000 ton. Stroji bodo proizvajali 210.000 konjskih sil, povprečna brzina pa bo znašala okoli 30 vozlov.

»Ata, kaj pa je to, »prazen naslov?«

»To je tako: če mama pravi, da »gospodar« ni doma, je to prazen naslov.«